

Kronen en Bruggen met afneembare „facings.”

De stift- of pivottanden zijn kronen, die door middel van een stift in eene, nog in de kaak vast zittende en goed geprepareerde tandwortel bevestigd worden.

Op dit gebied zijn reeds sinds lange jaren de meest verschillende ideën bedacht, uitgevoerd en beproefd geworden. Het eerste punt van gewicht was de tandwortel, waarin de pivot te bevestigen is, voor Caries te beschermen. Deze voorwaarde is tot genoegen van bijna alle tandheekundigen door de afsluiting volgens BÜTTNER of RICHMOND vervuld. Ofschoon men zich over het goedgeslaagde denkbeeld dezer heeren verheugen mag, zoo bleef toch nog altoos eene grooter verbetering te wenschen over en wel om bij eene eventueele reparatie, het vervangen van den tand gemakkelijk te maken. In dit geval is in het gebrek voorzien door eene verbetering van den heer WAHLE te Hildesheim. De wijze van vervaardiging is als volgt:

Nadat de wortel geprepareerd, het model met stift genomen en de wortel naar BÜTTNER of RICHMOND gesloten is, wordt de te gebruiken kunststand passend opgeslepen. Als dit geschied is, wordt de achterzijde van den tand met een gouden-of platinaplaatje belegd, gesoldeerd en de crampons tot op het plaatje afgeknipt en met een vijl gladgemaakt. Men plaatst den tand dan weder in de juiste stelling op het model zooals hij later in den mond zitten moet, om zich te overtuigen dat het metaalplaatje nauwkeurig met zijn

kant op de wortelplaat past. Nu maakt men een halfronde stift of doorn, waarvan de vlakke zijde precies met het schutplaatje van den kunststand overeenkomt terwijl de basis op het wortelplaatje sluit. Is dit geschied zoo bevestige men in de juiste richting doorn en wortelplaatje met was aaneen, gipse dit deel, natuurlijk zonder tand, in en soldeere. Na te hebben afgekookt in verdund zwavelvuur, plaatst men dit geraamte (Fig. 1) op 't model, den tand ertegen en vijlt den doorn halfronnd iets smaller dan de tand. Om den doorn buigt men een band van goudplaat even hoog als de kunststand, zóódat de beide einden op het schutplaatje rusten, en bevestigt hier tand en band met was, schuift voorzichtig van den doorn af, gipst in en soldeert voorzichtig opdat de tand niet springt. Na afkoeling wordt ook dit gedeelte, deze van een tand voorziene ring of huls (Fig 2) afgekookt, op den doorn geschoven, de achterzijde van het geheel in situ, bijgewerkt en gepolijst en de kunststand met afneembare *facing* is gereed. (Fig. 3.)

De bevestiging van doorn en ring geschiedt door middel van cement of zwavel, daarna van pivot en wortel door cement. Is eene reparatie noodzakelijk geworden, zoo opent men linguaalwaarts met een uiterst dunne fissuurboor de huls, buigt de einden een weinig uit elkander en neemt de huls van den doorn, waarna men op deze huls weder een nieuwen passenden tand vast soldeeren kan. De bevestiging geschiedt dan weder op gelijke wijze.

In Fig. 4 en 5 ziet men de afbeelding van eene toepassing dezer kronen op bridge-work.

GREETER.